

ROEMENIE
VIA
TRANSILVANICA

ZUIDERHUIS

JULI 2024

TRANSSYLVANIE PUUR NATUUR EN AUTHENTIEK

Via Transilvanica is een 1.400 km lange route die 2.000 jaar geschiedenis van Transsylvanië laat zien, van Putna tot Drobeta Turnu Severin. Wij doen er vijf mooie etappes. Misschien dat we daar later een vervolg aan breien. Via Transilvanica is een en al diversiteit, van het groene gras aan de oevers van de Donau, tot aan de bergtoppen, het landschap is net zo verschillend als de mensen waarvan we hopen dat ze deze weg zullen bewandelen. Zo stelt de route u in staat om belangrijke elementen te ontdekken over Roemenië en de mensen die er wonen. Langs het pad kan men stempels verzamelen als een blijvende herinnering aan deze ervaring.

DEELNEMERS

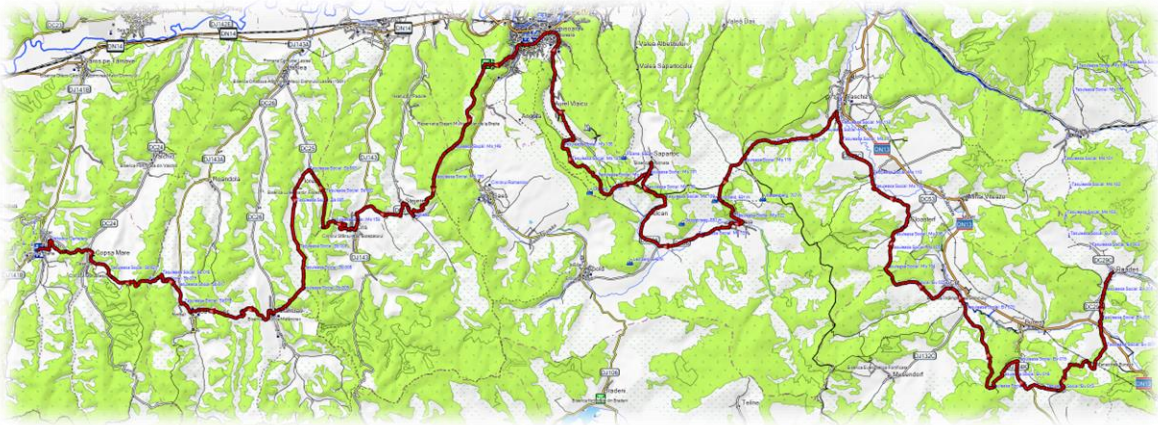

Vlnr geknield of gehurkt; Martine Lemmens (Koekelberg), Therése Ceysens (Houthalen), Thea Bombeek (Dendermonde), Heidi Bombeek (Affligem),

Vlnr staande; Walter Van de Velde (Beveren), Annick De Greef (Halle), Dirk Callebaut (Dendermonde), Karla Perdies (Mechelen), Marc Vandeverre (Affligem), Marc De Pelecijn (Zottegem), Bea Lemmens (Koekelberg), Chris Van Ham (Schoten), Guy Hofman (Huldenberg).

Hieronder een kaartje van het volledige traject dat we hebben afgelegd.

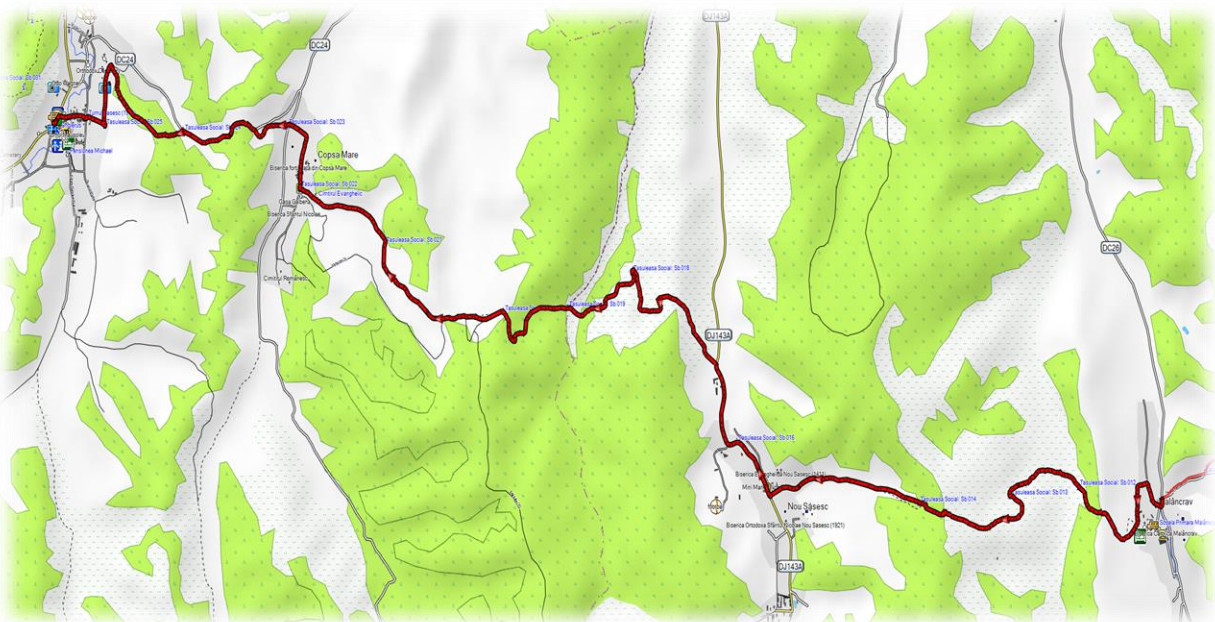

Bij de start kan men een stempelboekje bekomen waarbij men bij elk traject een stempel kan toevoegen.

Zondag 21 juli 2024

- Van : Biertan
- Naar : Malancrav
- Afstand : 15 km
- Stijgen : 400 m
- Dalen : 400 m
- Duur : 6 uur

Gisteren zijn we geland in de Roemeense stad Sibua, in de kletsende regen.

De Via Transilvanica wordt aangeduid met een oranje T die tevens oranje omcirkeld is. De rode M duidt een religieuze wandeling aan: de Maria-wandeling.

Gisteren zijn we aangekomen met felle regen maar vandaag is de zon van de partij. De volgende dagen krijgen we temperaturen tussen de 25 en de 30 graden.

Bij de eerste borne of kilometerpaal van de Via Transilvanica nemen we meteen een groepsfoto.

We logeren drie nachten in het dorpje Biertan. De eerste vermelding van Biertan dateert uit 1283 in een document over betaalde belasting in zeven dorpen. Biertan behoort tot de

Transsylvaanse dorpen met weerkerk die is opgenomen op de Werelderfgoedlijst van Unesco..
Biertan was tussen 1572 en 1867 de zetel van de Lutherse bisschop van Transsylvanië.

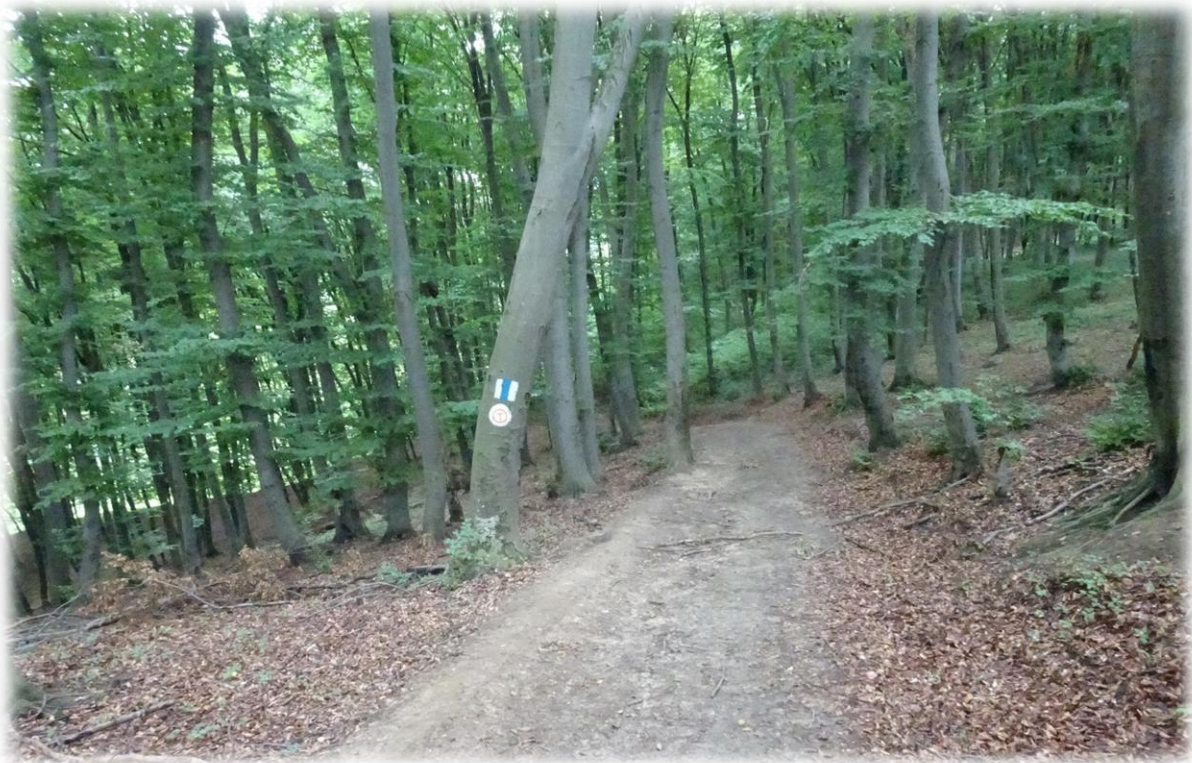
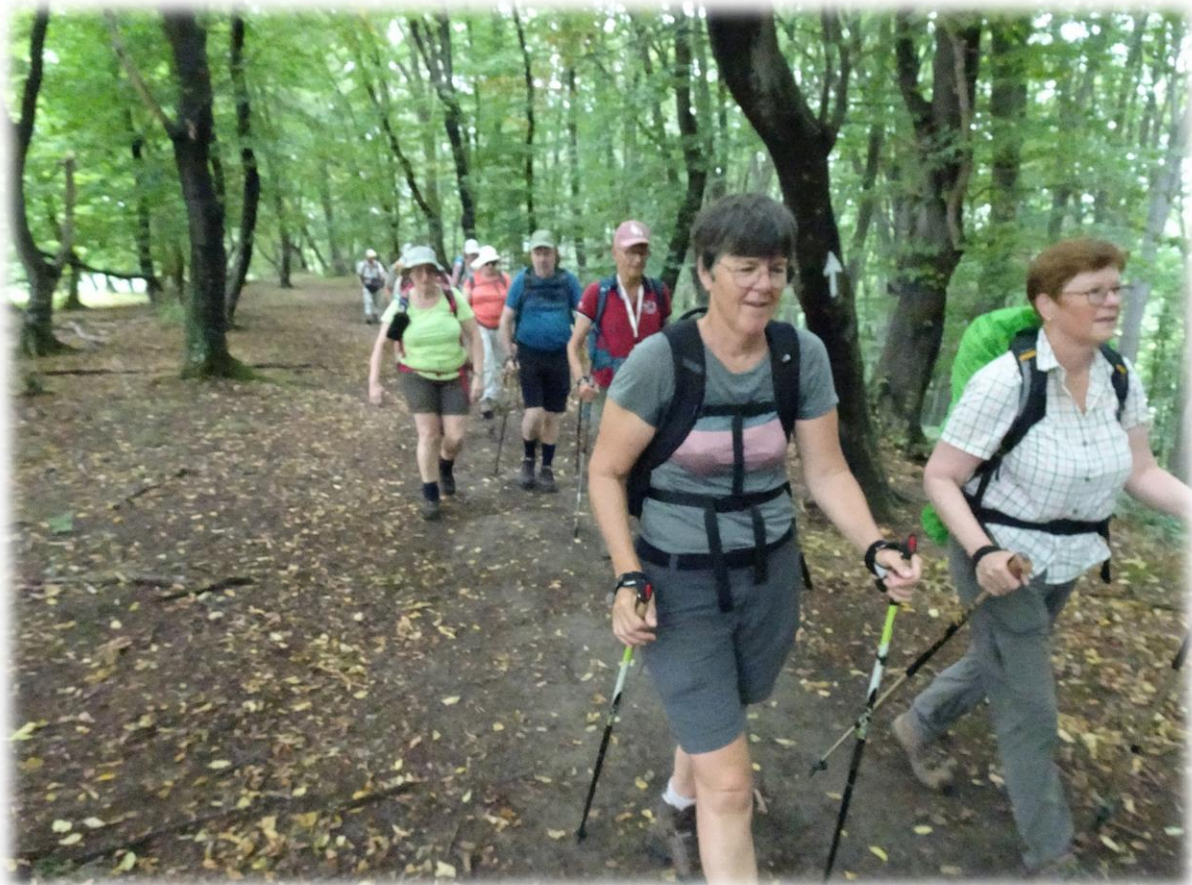

De hele gemeente heeft 4000 inwoners, hoofdzakelijk boeren behorend tot de etnische groepen Roemenen, Hongaren, Zevenburger Saksen en Roma, terwijl het eigenlijke dorp Biertan maar 1600 inwoners heeft. Zij houden zich bezig met landbouw en veeteelt of werken in de

wijncoöperatie. Het dorp is een van de meest bezochte dorpen van Transsylvanië, mede dankzij de jaarlijkse bijeenkomst van de Zevenburger Saksen.

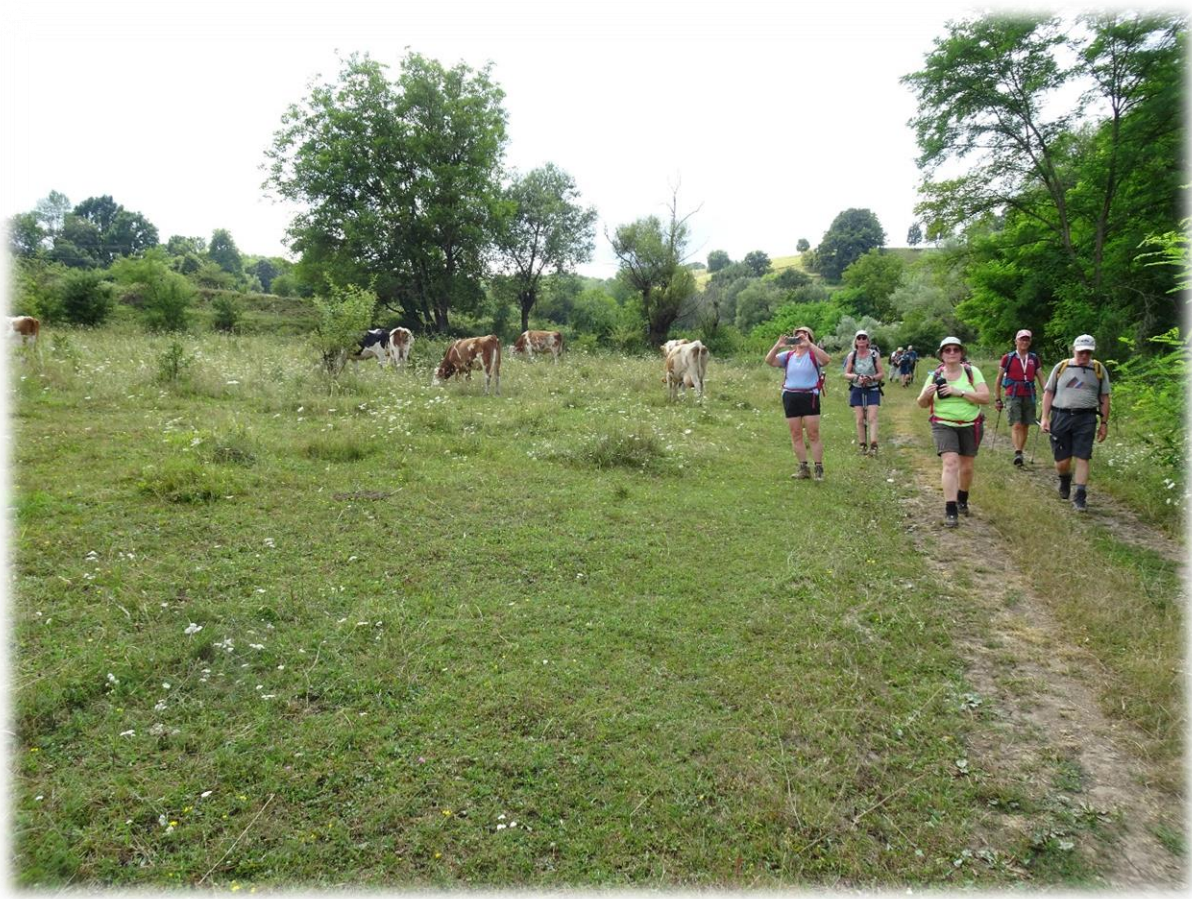

De bevolkingssamenstelling van Biertan is de afgelopen eeuw sterk gewijzigd. In 1910 waren er van de 2259 inwoners 1215 Saksen, 868 Roemenen, 127 Roma en 47 Hongaren. In 2011

waren er van de 2519 inwoners 1860 Roemenen, 451 Roma, 117 Saksen en 91 Hongaren.

Af en toe zien we een ooievaarsnest, al dan niet met een ooievaar. De vleugelspanwijdte van de ooievaar bedraagt 195 tot 215 centimeter. Als carnivoor eet de ooievaar een breed scala aan dierlijke prooien, inclusief insecten, vissen, amfibieën, reptielen, kleine zoogdieren en

kleine vogels. Hij vormt geen paar voor het leven. Het paar bouwt een nest bestaande uit grote takken, dat soms meerdere jaren wordt gebruikt.

Het vrouwtje legt elk jaar één legsel van gewoonlijk vier eieren. Beide ouders broeden om beurten de eieren en voeren ook beiden de jongen op. Deze opvallende vogel heeft aanleiding

gegeven tot vele legendes in zijn verspreidingsgebied, waarbij de meest bekende is dat baby's worden gebracht door de ooievaar.

We moeten door een weide waar er enkele buffels staan. We doen het behoedzaam maar de dieren trekken zich van ons niets aan.

Buffels grazen 's morgens en 's avonds maar soms ook 's nachts. In het heetste deel van de dag zoeken ze modder op om af te koelen en zich te beschermen tegen insecten. Buffels

hebben geen territorium. Trekkende buffels maken knorrige en snuivende geluiden, loeien is zeldzaam.

De buffelstieren snuiven en stampen op de grond voordat ze een aanval inzetten. Dit doen ze om hun dominantie te tonen en zich te verdedigen. Buffels horen en ruiken ook goed wat

vermoedelijk een belangrijke rol speelt bij de communicatie en zeker bij het paren.

In het wild worden buffels zo'n 20 jaar. In gevangenschap is de langstlevende buffel 29 jaar geworden.

De Via Transilvanica werd nog maar enkele jaren geleden samengesteld als langeafstand pad. Het is een sociaal project van Tășuleasa, een NGO die zich bezighoudt met zaken als milieu, onderwijs, maatschappij en cultuur. De Via Transilvanica draait om diversiteit, van het groene

gras aan de oevers van de Donau tot aan de bergtoppen. De route gaat langs een nog ongerept en authentiek deel van Roemenië en wilt lokale plattelandsgebieden en dorpjes nieuw leven inblazen.

Deze wandelreis loopt dwars door het Terra Saxonum, of Saksenland. Zeker onbekend en bovendien is het niet geweten dat Saksenland zeer sterke banden heeft met Vlaanderen. De geschiedenis vertelt ons dat Saksen door de Hongaarse koningen naar Transsylvanië werden

uitgenodigd. Met de Saksen kwam ook hun manier van samenleven mee: dorpsgemeenschappen, een drieslagstelsel in de landbouw (in twee jaar tijd werden twee verschillende gewassen geplant en voor het derde jaar werd de grond onbebouwd gelaten zodat het kon rusten), ze gebruikten weerkerken om te schuilen tijdens invasies.

Marco en Walter kunnen het duidelijk goed met elkaar vinden.

Jonge kalveren drinken melk bij moeder. Na ongeveer 2 maanden hebben kalveren geen melk meer nodig en kunnen ze leven van gras en eventueel krachtvoer. Sommige kalveren blijven echter proberen om melk te drinken bij koeien of kalveren. Sommige kalveren doen dit

dwangmatig, zelfs als ze volwassen zijn, en bij elke koe die maar in de buurt is. Om dit tegen te gaan, zijn er anti-drinkringen of anti-drinkbeugels. Vroeger werden de ringen door de neus van het kalf of koe 'geboord', maar tegenwoordig worden ze in de neus geklemd, zodat het geen pijn bij de dieren doet.

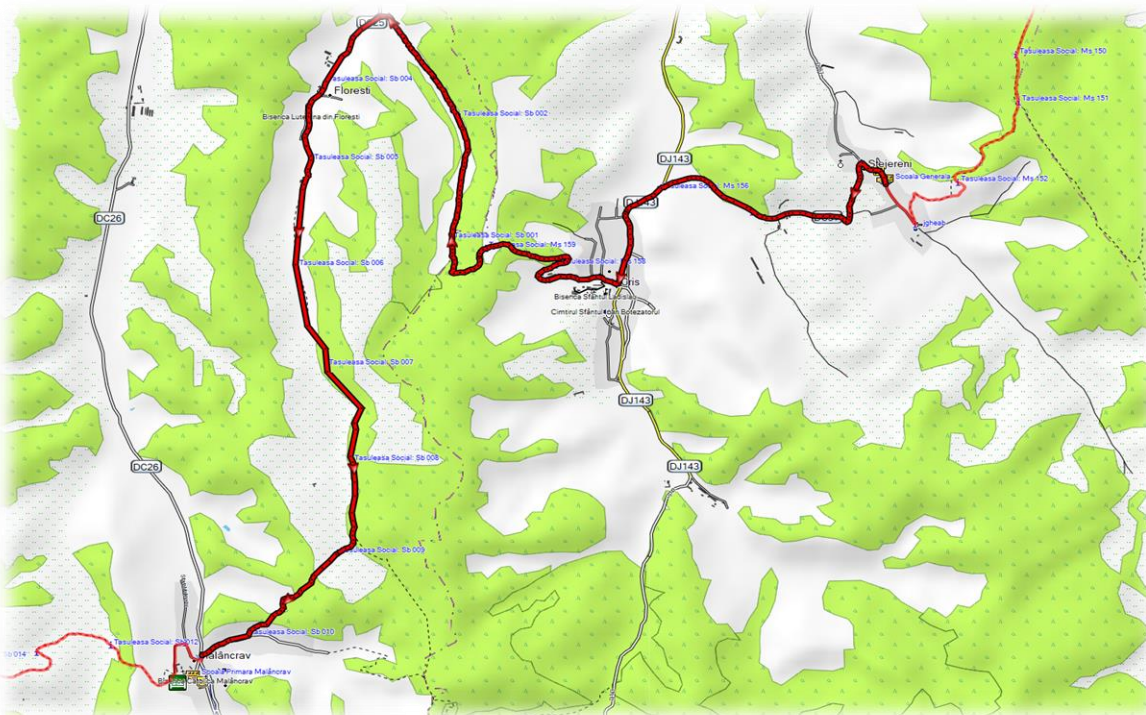

Heidi heeft een boom gevonden met rijpe mirabellen en Heidi lust ze wel.

Maandag 22 juli 2024

- Van : Malancrav
- Naar : Stejareni
- Afstand : 17 km
- Stijgen : 300 m
- Dalen : 300 m
- Duur : 6 uur

Door een auto-ongeval onderweg dienen we even te wachten op de bus die ons naar ons vertrekpunt voor vandaag dient te brengen.

Regelmatig lopen we door holle wegen. Een holle weg of een grub(be) is een weg die is uitgesleten door uitspoeling door hemelwater en/of door veelvuldig gebruik (door

bijvoorbeeld vee of voertuigen), waardoor de weg tussen twee hellingen komt te liggen. Holle wegen in wijnbouwgebieden zijn door hun hoogteverschillen bij uitstek geschikt om de kelders te graven voor het lagere van wijn, zoals in grote aantallen in Hongarije.

Toen ik de eerste keer in Roemenië kwam om er de Via Transilvanica te verkennen ontmoette ik twee Roemenen, een arts en een tandarts, die op dezelfde dag als ikzelf begonnen waren aan Via de Transilvanica. Zelf hadden ze nog nooit een beer gezien maar ze wisten mij wel te

vertellen dat er dat jaar al drie aanvallen waren geweest in het zuiden en het midden van Roemenië. Ze gaven mij de raad, als ik een beer zou ontmoeten, om stil te blijven staan, er zachtjes tegen te praten, geen oogcontact te maken en zachtjes naar achter te stappen zonder mij om te draaien. De kans is groot dat de beer dan gewoon wegloopt of zijn weg verder zet. Mensen zijn voor de beer geen prooi.

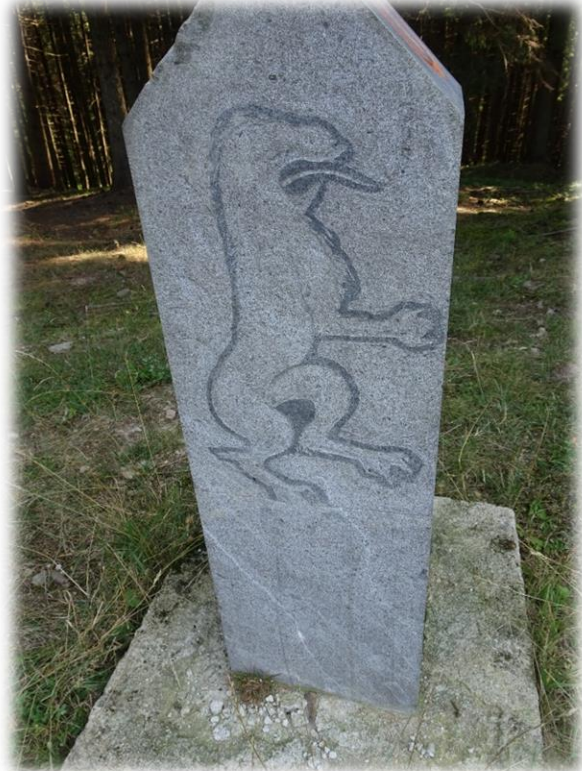

We komen in een klein dorpje en we zoeken er een plekje om onze picknick op te eten. De schapen lopen er vrij rond en iemand heeft zijn tapijten gewassen en te drogen gehangen aan de burg.

Hier ziet men nog af en toe dat mensen zich verplaatsen met kar en paard. Vorig jaar heb ik zelf een melkboer gezien met paard en kar.

1400 bornes staan er opgesteld langsheen het parcours van de Via Transilvanica. Voor de plaatsing werden alle bornes verkocht voor ongeveer 1.000 euro aan welstellende burgers. Deze mochten de steen dan enkele maanden houden zodat zij er een figuur of tekst konden

laten ingraven. Sommige stenen zijn dan ook ware kunstwerkjes. Ik heb er ook eens een keertje een gezien waar gewoon een hoek af was. Dat zegt misschien al veel over de koper van de steen.

Een jongen uit het dorp komt ons opzoeken en heeft er geen bezwaar tegen dat we enkele foto's maken van hem.

